

Justis- og beredskapsdepartementet
Postboks 8005 Dep
0030 OSLO

Vår ref.: 21/144-3/LA

Deres ref.:

Dato: 18.03.2021

Medietilsynets merknader til høring med utkast til veileder om taushetsplikt mv. i forvaltningen

1. Innledning

Medietilsynet viser til Justis- og beredskapsdepartementets høring av 15. februar 2021 med utkast til veileder om taushetsplikt, opplysningsplikt og opplysningsrett i forvaltningen.

Medietilsynet er statens forvaltningsorgan på medieområdet. Det følger av Medietilsynets samfunnsoppdrag at tilsynet skal bidra til å oppfylle statens overordnede mediepolitiske mål om ytringsfrihet og demokrati gjennom en åpen og opplyst offentlig samtale, jf. Grunnloven § 100. Medietilsynet bidrar til å fremme de mediepolitiske målene ved å legge til rette for mediemangfold og kritisk medieforståelse i befolkningen. Medietilsynet fører blant annet tilsyn med bestemmelser i kringkastingsloven og bildeprogramloven, samt forvalter en rekke direkte støtteordninger på medieområdet i tillegg til å være en viktig kunnskapsleverandør innen mediesektoren.

2. Overordnet om forslaget

Medietilsynet støtter at det er et behov hos forvaltningen for nærmere veiledning om regler for taushetsplikt, opplysningsplikt og opplysningsrett. En veileder er et positivt bidrag til dette, og kan være et godt og praktisk supplement til øvrige rettskilder for de som skal anvende regelverket. På generelt grunnlag er det ønskelig at en veileder kan utfylle lovens ordlyd og forarbeider med å gi veiledning ved tolkning av uklare bestemmelser eller gi eksempler på grensetilfeller. Det kan derfor styrke veilederen om den i større grad problematiserer og konkretiserer grensetilfeller, gjerne ved hjelp av eksempler.

3. Merknader til enkeltpunkter i utkast til veileder

Til punkt 4.3.2 – parters taushetsplikt

Medietilsynet viser til at et praktisk tilfelle er saker der klagemotparten i en sak får tilgang til konkurransesensitive opplysninger om motparten for å kunne ivareta sin interesse i klagebehandlingen. Her kunne det vært ønskelig om veilederen gikk nærmere inn på forholdet mellom plikten etter forvaltningsloven § 13 b andre ledd til å gjøre parten oppmerksom på at opplysningene kun kan brukes for å ivareta dennes interesse i saken, og informasjonsplikten samt adgangen til å kreve skriftlig erklæring etter § 13 c første ledd.

Til punkt 4.4.2 – opplysninger av konkurransemessig betydning m.m.

Veilederen går ikke nærmere inn på taushetsplikt for opplysninger om drifts- eller forretningsforhold. Det kunne imidlertid etter Medietilsynets oppfatning vært nyttig om veilederen beskrev, evt. med eksempler, den konkrete forskjellen mellom «*tekniske innretninger og fremgangsmåter samt drifts- eller forretningsforhold som det vil være av konkurransemessig betydning å hemmeligholde av hensyn*

til den som opplysningen angår» jf. fvl. § 13 første ledd nr. 2 og den mer avgrensede ordlyden som gjelder opplysninger parter ikke har krav på å gjøre seg kjent med etter fvl. § 19 første ledd bokstav b. Sistnevnte viser til opplysninger «*som angår tekniske innretninger, produksjonsmetoder, forretningsmessige analyser og beregninger og forretningshemmeligheter ellers, når de er av en slik art at andre kan utnytte dem i sin egen næringsvirksomhet*». Veilederen til offentleglova tar i liten grad for seg denne forskjellen, og spørsmålet må antas å ha praktisk betydning for en rekke forvaltningsorganer.

Til punkt 6.4 – deling av taushetsbelagte opplysninger innen organet eller etaten

Medietilsynet foreslår videre at veilederen kan ta for seg konkrete eksempler på grensetilfeller som må ansees å være henholdsvis innenfor og utenfor samme organ/etat jf. forvaltningsloven § 13 første ledd nr. 3. Forvaltningen benytter i mange saker utvalg til å rådgi seg, og dette utvalget kan også ha eget sekretariat. For Medietilsynets tilfelle fungerer tilsynet også som sekretariat for enkelte av våre utvalg. Hva som regnes som ett organ av tilsyn, sekretariat og utvalg kan i noen tilfeller være vanskelig å avgjøre. Det samme kan gjelde for nemnder og arbeidsgrupper sammensatt av fagpersoner som organisasjonsmessig tilhører ulike departement, tilsyn, direktorat mv. Disse nemndene eller gruppene kan i varierende grad være faste, eller oppnevnt for å løse et enkelt oppdrag/opp-gave.

Dersom personer som skal dele opplysninger ikke anses å tilhøre samme organ eller etat, oppstår videre spørsmålet om hvor langt hjemmelen i § 13 første ledd nr. 5 om hva som er nødvendig for å «fremme avgiverorganets oppgaver etter lov, instruks eller oppnevningssgrunnlag» rekker.

Medietilsynet håper innspillene kan være av interesse, og vi står til disposisjon ved eventuelle spørsmål.

Med hilsen

Hanne Nistad Sekkelsten
Direktør juridisk og regulatorisk avdeling

Linda Andersen
Juridisk seniorrådgiver

[Dette dokumentet er elektronisk godkjent og trenger derfor ikke underskrift](#)